

נאלי לחתושר על מחלוקת הפקות. נבו

"אני להם צורך להתייעל". יעד נבו

אוסקר נבו מצטט את המשפט שנאמר לו מכמה פקידיים, "עלולים לא תצליח עם המוצר שלך". אצלו, על כל פנים, הסוף היה כנראה טוב יותר. זה"ל, סלקום וגופים גדולים נספחים ורכשו ממנה את ה"משוגן" בנסיבות משמעויות.

"אם כל חטא – היעדר תחרות"

הסיפורים והטענות על מכון התקנים אינם חדשים. כל יבואן מתחילה יודע שמכון התקנים הוא אחד הגופים שלא אישורם לא יכול לשחרר את סחורתו מהגמל. כל יציר או יצואו המבקשתו תוקן ישראלי לможר שלו יודע איך מתחילה את התהליך מול המכון אך אינו יודע איך יסתיים. פרצוף של מכון התקנים למדינה מתוקנת", כיסימת המכון, כפרצופה של המדינה. אלא שנג הקטגורים של מכון התקנים, מסכימים כי הבעיות בתפקוד המכון מימי דה רבה אין באשרתו, אלא תוצאה של מבנה שוק מעבדות ההסמכה וההתערעה בישראל. למכוון התקנים מספר תפקידים. הראשון שבת הוא הבנת התקנים, כולם הנדרת וריש התקינות של המוצר כדי שיבטייה את בטיחותם ובריאותם של המתרשים בו. התקנים חדשים נכתבים לא רק כאשר מפתחים ענפי מוצרים חדשים אלא גם בתחוםים ותיקים וממוסדים שעוד כה לא היה קיים בתחוםים תקן או שנוצר צורך לעודכו את התקן הקיים. כך למשל, בתחילת 2007 פרטם מכון התקנים תקן ראיון מושגנו לבטיחות באירועים המוניים. תחום התיק קינה יכול עבר מהפה בעשרות האורחים, ולמקרה ברוב המקרים של החוחמים קיימים התקנים ביישולאים שישראל מחייבים מותקף הסכמי صالحו למן את העסקתו. כדי להציגו אוטו, התיק חייבו בכתב שלאחר אימוץ התקן המכשיר יאשר. פות של מכון התקנים היישוריין הנקה על התקשות בין אנשים, הזולת הייצור והקללה על הסחר הבינלאומי".

השלב השני בעבודת המכון הוא בדיקה שהמוצרים המשוקים בארץ אכן עומדים בתיקן שהוגדר. בשלב זהה נפתח הפטח הריאני לביעות מושם שהמכון, המנשה את התקנים, הופך לחותל שומר על המשנת – ככלור זה שאמור לוודא שלוקחותיו עומדים בו, בשעה שהוא מרווח מכל בדיקה ובידיו עמו, בקשר מהירוה שבעתיים לנוכח העבודה קהה. הבעייה מהירוה שבעתיים לנוכח העבודה שבועות המנשות את התקנים "חברים נציגים מכל מגורי המשק והתעשייה", כלשונן אחר האננטי רנט של מכון התקנים. הווה אומר, אנשים שיש להם אינטרס כלכלי בניסוחו של תקן המתאים למור זרים הם בין אלה המנשיים אותו. לניגוד האננטי רטס המבנה שהוסר את החוק ואת פסיקות בג"ץ שהפכו את מכון התקנים לגורם הבלדי הרשי להעניקתו תקן למוצר יבוא בתוצאות של מוציאר חשמל ביתים,ALKTRONIKA, טקטטיל ועוד. בשונה מענפים אחרים גנון מוזן או בנייה, שבת קיימת תחרות, כאן היבואן תלוי באופן בלעדי במכוון התקנים המשלתי. לא אישור מטעם רבי ועוזמה והם שמודריכים את צעדי המכון. ממש כמו

"אוי לא מאישים את אושי מכון התקנים ואין לי שום דבר איש" נגדות", אומר יוסי סימנטוב. "הט בסך הכל עושים את מלאכתם בהתאם למה שנקבע בחוק של המדינה. אבל התוצאה היא פגיעה ביצוא כי חברות כמו של, שמכrorות ל-50 מדינות בעולם ויש להן כל תווי התקן האפשרים, כבר עברו לסייע? הנה ציריות את הבלגן הזה?"

ולא רואה אותם. משלם את מה שהם מבקשים, בערך 20,000 שקל, הפסיקו לשאול לו מהו, וממשיך הלאה. יצרן אחר, הקשו גם הוא לשוק החשמל, הוא חיים נבו מקראית ביאליק. נבו רשם פטנטים ב-35 מדינות לאחר שפתח את ה"משוגן", מנגנון הגנה נגד התחלימות, יעל ובטיחות בהרבה ממפעלי הפחת המותקנים ביום בbatis. לא החוק היבש חיבר את נבו לקבלתו תקן אלא המבנה שלቤדיו יתקשה לשוק בארץ את המוצר שפיתחה. הוא פנה אליו למכון התקנים וביקש לקבלתו תקן למוצר. איפואו למכון התקנים עלתה במקורה שלולת הבדיקה הראשונית עליה ריק התחלה. מ"ל ל-14,000 שקל, וזה היה רק התחלה. הסבירו לי שכן לאשר את המוצר יש צורך לאמצת תקן אירופאי ולשם כך יש לשוכר מהנדס מבוחץ שעלי למן את העסקתו. כדי להציגו אוטו, התיק חייבו בכתב שלאחר אימוץ התקן המכשיר יאשר. בין הסכמתי, שלמותי, ואו ריק התחילה הייאדולו רווה. אמרו לי, יש כללים ואישורם שהתקן צריך לקבלל. עבר זמן נוספת והוא אמרו ציריך לעבור עוד וודאות. שאלתי אותם מה עם המסתמך שהבטיח ארי שור מיידי, אמרו 'מצטערם, טעות'. בסוף נמאס לי חזרה את כל תווי התקן שבעלום? למורות זאת אני ציריך לעזם שבעלום? לפניו שהסchorה עזובת מהענין רשמי, אף שבפועל כד הם מותางים אליו. את הנמל. עכשווי, העניין הוא שאין ממש בדיקות. אבל בכך לא גנמר הסיפור כי האשיר שקיבלי היה לגבי האבטיפוס, והם דרשו אישור חדש – עד 4,500 שקל – ליציר התדרתי".

הטענה שלו שמדובר באותו מוצר עט בדיקות ולכון אין סיבה לשלם עבورو אישור חדש לא ממש עוזרת. לבסוף נאלץ להתפרק על תשלום מחיצית הסכום. לקראת 2007, כשיציר את הסדרה השניה, הודה לאשונה, שוב נדרש לשלול. "אבל המוצר כבר נבדק, והבזק אותו פס ייזור", ועכטלפון. אין עס מי לדבר. פשטוט טקטטופה. אנחנו מדינה אלופה בהמצאות. יש אצלו hei הרבה פטנטים, אבל לא ניתן להשתמש בהם. זה הסיפור של מכון התקנים. נבו, סימנטוב ואוסקר, טוענים שרמזים וראיות נסיבותיות לכך שגורמים אנטדרנסטיים רבי ועוזמה והם שמודריכים את צעדי המכון. ממש כמו

הבנייה בתפקוד המכון הניתולדה של מבנה לקיוי והיעדר תחרות

שבגרמניה ובארה"ב הוא עומד בתיקן ללא סייגים. "כולם שותקים כי הם מפחדים. לי כבר אין ממה של גרמניה וארה"ב, כי המוצרים התעשייתיים שהיו צאים מהארץ מגיעים לארכזות האלה. אני אומר להם, מה יש לכם לבדוק? אתם לא רואים שיש לנו חורתי על ידם באופו רשמי כי יבואן מפר אמון". הור עתיהם שגם על כך אנהו אתכם משפט והם ירדו מהתפקיד, אף שבפועל כד הם מותางים אליו. את הנמל. עכשווי, העניין שוכבים 40,000 מותאמים. הם לא בודקים אלא מסתכלים ונורננס אשור, וגם כרגע העניין עדין תלי ועובד בבית המשפט. אני בעד מכוני התקנים", מדגיש אוסקר, "אבל מודיעך גורם משפט אחד? למה שלא יהיה כמה מכונים שיקם כלו הסכמה מהמודינה ויתחרו זה בזה, בדיקת כמה מכוני רישי לדכוב?"

"הפטוקת לשאול למתה"

יוסי סימנטוב הגיעו למצב שבו אין מוסג'ן לדאות או לשמעו את נציגי מכון התקנים. "השארו תי את העבודה מולם לעמיל המכון", הוא מסגיר. גם לפשת את התהילך להשתלב ברטשית האל-סימנטוב מיבא שנים רבות שניות ברכומה המują עלי היבואנים הקרויה 'המסלול הירוק'. "ז"א שבסמלול קטרונית", 98% מהסתורה שלנו מיעודת בסופו – של דבר ליציאו דרך התעשייה המקומית. בוגדול, הוא שילמו הרבה קודם לכך. עד היום הם חיביכים לי כסף רעניון של מכון התקנים הוא שתשלם כמה שייתר, ולא חשוב מה הסchorה של. שבחין, ורקיכים שאנו